

## Duszpasterstwo zwyczajne i specjalne

Lektura:

Ks. R. Kamiński, *Duszpasterstwo zwyczajne*, w: *Leksykon teologii pastoralnej*, TN KUL, Lublin 2006, s. 212-218.

Ks. R. Kamiński, *Duszpasterstwo nadzwyczajne*, w: *Leksykon teologii pastoralnej*, TN KUL, Lublin 2006, s. 209-212.

„**Duszpasterstwo zwyczajne**, zorganizowana działalność zbawcza Kościoła skierowana do wszystkich wiernych, zmierzająca bezpośrednio do zaspokojenia ich powszechnych potrzeb religijnych oraz osiągnięcia celu Kościoła i każdej wspólnoty religijnej, którym jest spotkanie w wierze i miłości” (Kamiński)

Realizowane przez:

1. Przepowiadanie słowa Bożego
2. Liturgię
3. Posługę pasterską (przewodnictwo)
4. Miłość miłosierną (działalność charytatywna)

Jest także nazywane **ogólnym**.

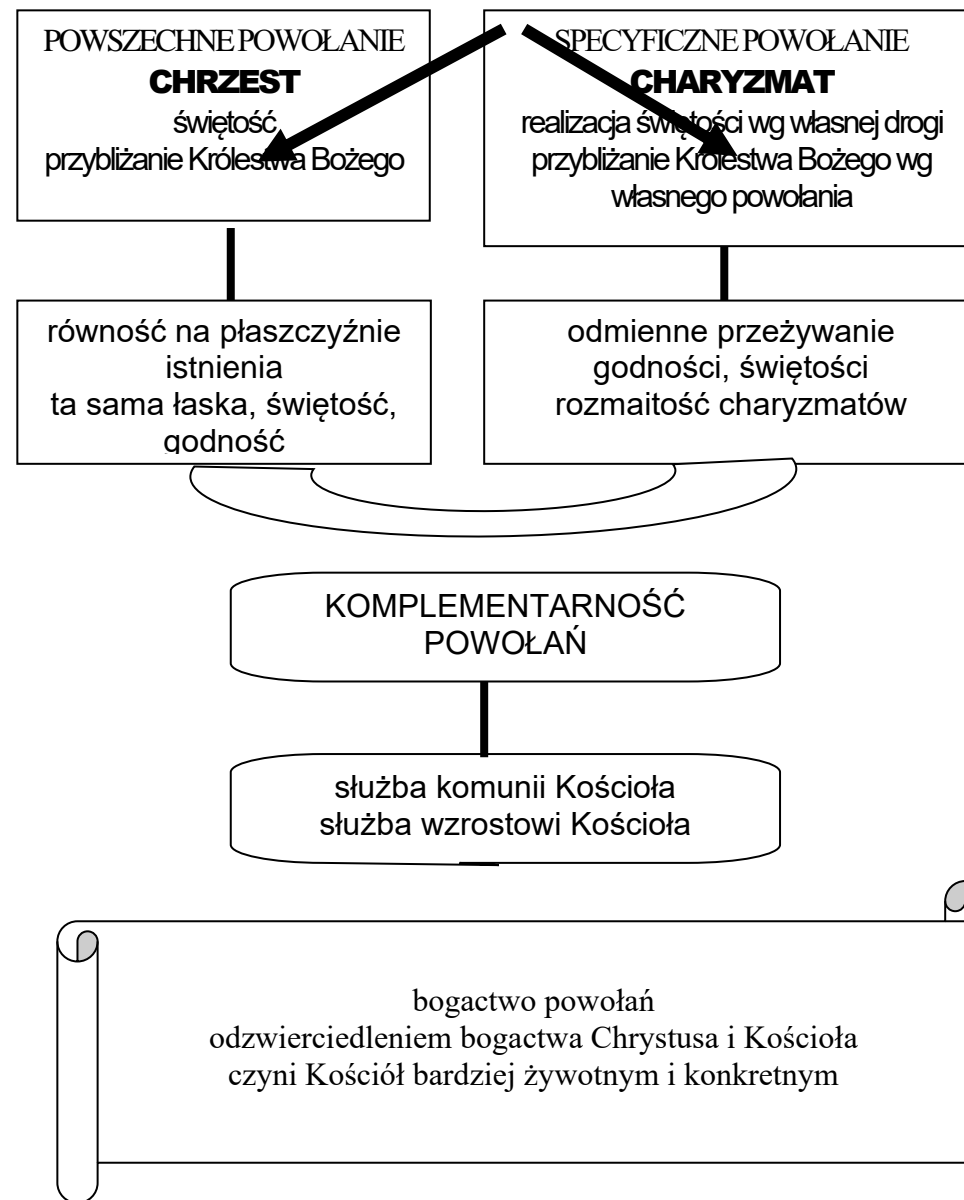
Znaczenie duszpasterstwa zwyczajnego: codzienna praca Kościoła nad budowaniem Królestwa Bożego. Daje zasadniczy, ogólny fundament, systematyczny w formacji religijnej. Bez tego fundamentu inne formy duszpasterstwa (duszpasterstwo nadzwyczajne, specjalne) byłyby ułomne. Jest zawsze realizowane w parafii

Tu spotyka się cały Kościół, ukazuje się jego powszechność (Kol 3, 11: „A tu już nie ma Greka ani Żyda, obрязania ani nieobрязania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/ Chrystus”).

„**Duszpasterstwo specjalne** (zwane niekiedy nadzwyczajnym lub szczegółowym), działalność zbawcza Kościoła zaadresowana do określonych grup i tych osób w danym środowisku, które ze względu na warunki życia i ich szczególne potrzeby religijne nie mogą dostatecznie korzystać z duszpasterstwa zwyczajnego. Powinno być dostosowane do poziomu duchowego, intelektualnego, do wieku i zawodu oraz szczególnych potrzeb ludzi” (Kamiński).

Dostosowuje się do sytuacji psychologicznych i społecznych różnych grup wiernych. Pomaga odkryć i realizować szczegółowe powołania (charyzmaty) różnych grup. Istnieje w parafii lub w obszarze ponadparafialnym w zależności od potrzeby.

Niekiedy Wydziela się **duszpasterstwo specjalistyczne** skierowane do grup trudnych, podwyższonego ryzyka (np. narkomanów, alkoholików, uzależnionych, zaburzonych psychicznie, związków niesakramentalnych). Wymaga specjalistycznego przygotowania ze strony prowadzących. Zwykle realizowane na forum ponadparafialnym / diecezjalnym / krajowym



## PODZIAŁ DUSZPASTERSTW

### I. ZWYCZAJNE

ogólne, zawsze w parafii  
fundament, priorytet,  
spotkanie całego Kościoła  
rozwój wspólnego powołania (chrzcielnego)

### II. SPECJALNE

odpowiedź na potrzeby grup wiekowych,  
zawodowych, społecznych, sytuacji itp  
służby zwyczajnemu  
odkrycie i rozwój specyficznych powołań

#### a. kategoriale

kategorie zawodowe, stany, środowiska -  
stanowe, zawodowe, środowiskowe, np.  
kobiet, mężczyzn, młodzieży, dzieci,  
studentów, robotników ...

#### b. sytuacyjne

odpowiednie do okresowej sytuacji  
osób, np. duszp. chorych, inwalidów,  
podróżnych, pielgrzymów,  
migrantów, turystów, bezrobotnych,

#### c. organizowane

okolicznościowe, np. odpust, jubileusz,  
peregrynacja obrazu MB, pielgrzymka  
Papieża, wizytacja biskupa, tydzień  
kultury...

#### d. formacyjne

np. duszp. osób konsekrowanych, laikatu  
zaangażowanego apostolsko,  
powołaniowe, misyjne, trzeźwościowe

### III. SPECJALISTYCZNE

grupy podwyższonego ryzyka, niedostosowani  
społecznie, skłócenia z porządkiem moralnym,  
np. duszp. narkomanów, więźniów,  
alkoholików, zaburzonych psychicznie,  
związków niesakramentalnych